

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.428 van 16 mei 2014
in de zaak A. 206.816/X-15.250.**

In zake : Johan BRUGGEMAN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Verstraeten
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Vaartstraat 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de STAD LEUVEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bert Beelen
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Justus Lipsiusstraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dany Socquet
 kantoor houdend te 3080 Tervuren
 Merenstraat 28
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de NV CASA NOSTRA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Jongbloet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Jan Jacobsplein 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 oktober 2012, strekt tot de
nietigverklaring van:

- het besluit van de gemeenteraad van de stad Leuven van 23 april 2012 houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele”, en
- het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 28 juni 2012 houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele” van de stad Leuven.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 26 maart 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 maart 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ellen Vandensande, die *loco* advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Johan Vanstipelen, die *loco* advocaat Bert Beelen verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en

advocaat Yannick Ballon, die *loco* advocaat Pieter Jongbloet verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is eigenaar van een perceel met woning gelegen te Wilsele, Louis Woutersstraat 52.

Het voormelde perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven gelegen in woongebied. Het is tevens gelegen binnen het beheersingsgebied van het bijzonder plan van aanleg “W04 Saldoplan Wilsele Noord”, in een “zone voor open bebouwing”.

4. Op 21 mei 2010 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: gemeentelijk RUP) op te maken voor de woonontwikkelingsgebieden fase 1 - Wilsele.

5. Met betrekking tot het voorgenomen plan wordt een “Onderzoek tot milieueffectrapportage – Verzoek tot raadpleging” opgesteld, dat naar verschillende instanties ter advies wordt verzonden.

Onder meer de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 2 april 2010 advies uit.

In mei 2010 wordt door de stad Leuven, dienst ruimtelijke planning een “geïntegreerd advies” opgemaakt, waarin de uitgebrachte adviezen worden besproken.

Nadat het screeningsdossier bij haar is ingediend, beslist de dienst Mer op 17 juni 2010 dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

6. Op 23 juni 2011 vindt de plenaire vergadering plaats over het voorontwerp van gemeentelijk RUP “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele”.

7. Op 26 september 2011 stelt de gemeenteraad van de stad Leuven het gemeentelijk RUP “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele” voorlopig vast.

Blijkens de toelichtingsnota wordt het gemeentelijk RUP opgemaakt in uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: GRS) van de stad Leuven, om de beoogde groei te realiseren via ontwikkeling van de onbebouwde terreinen binnen de woonkernen, in de geselecteerde woonontwikkelingsgebieden. Het bestreden plan behandelt 5 zogenaamde “woonontwikkelingsgebieden” in Wilsele-Putkapel, die de 5 deelgebieden van het plan vormen, met name “1. Pastorijweg”, “2. Haestweg”, “3. Hoogveld”, “4. Woutersstraat” en “5. Brugveldstraat”.

Het perceel waarvan verzoeker eigenaar is, behoort tot het deelgebied 4 “Woutersstraat”. Dit deelgebied ligt in de westelijke woonlob van Wilsele-Putkapel en wordt begrensd door de Weggevoerdenstraat, de Vuntlaan, de Vunt en de Aarschotsesteenweg.

Het perceel van verzoeker wordt door het bestreden plan bestemd tot “zone voor wonen 1 (W1)” (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften), “zone voor tuinen (T2)” (artikel 8), “zone voor wonen 3 (W3)”

(artikel 3), “zone voor voortuinen (T1)” (artikel 7) en “zone voor publiek groen (PG)” (artikel 13).

8. Ook de tussenkomende partij is eigenares van een perceel gelegen binnen het deelgebied 4 “Woutersstraat”. Op dit perceel is een boerderij gevestigd. Het perceel paalt aan dat van verzoeker en wordt door het bestreden plan onder meer bestemd tot “zone voor gemeenschapsvoorzieningen / sociaal wonen 2 (GV2)” (artikel 15).

9. Tijdens het openbaar onderzoek van 24 oktober 2011 tot 23 december 2011 worden 39 bezwaarschriften ingediend en 2 adviezen uitgebracht. Onder meer verzoeker dient een bezwaarschrift in.

10. De Gecoro van de stad Leuven behandelt de adviezen en bezwaarschriften en brengt tijdens de vergadering van 6 maart 2012 advies uit. Op basis van dit advies worden een aantal aanpassingen aangebracht aan het RUP.

11. Bij het eerste bestreden besluit van 23 april 2012 stelt de gemeenteraad van de stad Leuven het gemeentelijk RUP “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele” definitief vast.

12. Bij het tweede bestreden besluit van 28 juni 2012 keurt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het gemeentelijk RUP “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele” van de stad Leuven goed.

Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2012.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

13. De eerste verwerende partij voert aan dat verzoeker slechts een beperkt belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring.

Deze problematiek komt aan bod in punt VI.

V. Onderzoek van het eerste onderdeel van het tweede middel

Standpunt van de partijen

14. Verzoeker leidt een tweede middel af uit de “[s]chending van art. 4.2.3 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid *juncto* de beginselen van behoorlijke besluitvorming, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel”.

In een eerste middelonderdeel voert hij het volgende aan: “[s]chending van art. 4.2.3 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met betrekking tot het niet-voorhanden zijn van aanzienlijke milieueffecten betreffende het aspect ‘mobiliteit’”.

In de uiteenzetting bij het middelonderdeel doet verzoeker gelden dat de motivering omtrent de uitgevoerde MER-screening met betrekking tot het aspect “mobiliteit” gebrekkig is. Zo wordt de inhoud van het advies van de politie, dienst Verkeersorganisatie en Mobiliteit niet weergegeven in de screeningsnota. Daarnaast gaat de plannende overheid er in de screeningsnota “lukraak” vanuit dat, gelet op de aansluiting op de Aarschotsesteenweg, het lagere weggennet weinig hinder zal ondervinden en dat de bijkomende belasting qua mobiliteit beperkt zal blijven. Er wordt geen enkel cijfermateriaal gegeven, noch worden er andere gegevens aangereikt waaruit zou moeten blijken dat de huidige capaciteit van de Louis Woutersstraat voldoende is om een toename van het verkeer te ondervangen. Verzoeker voert aan dat hij nochtans gegronde

redenen heeft om aan te nemen dat het huidige wegennet hoegenaamd niet in staat is om aan de bijkomende verkeersgeneratie het hoofd te bieden. Zo wordt niet alleen in zijn bezwaarschrift, maar in maar liefst 20 andere bezwaarschriften gewag gemaakt van de reeds bestaande verkeersproblemen in de Louis Woutersstraat. De bezorgdheid van verzoeker en de andere bezwaarindieners werd uitdrukkelijk onderschreven door de Gecoro, die de plannende overheid in haar advies heeft verzocht om bijzondere aandacht te besteden aan de ontsluiting via de Louis Woutersstraat. Ondanks dit advies, werd geen mobiliteitseffectenstudie opgemaakt en tracht de plannende overheid er zich te kunnen van afmaken met de loutere stelling dat de aansluiting van het lagere wegennet op de Aarschotsesteenweg ertoe leidt dat het lagere wegennet weinig hinder ondervindt. Verzoeker merkt op dat deze redenering kant noch wal raakt, nu het sluipverkeer waarmee het lagere wegennet geconfronteerd wordt net afkomstig is van diezelfde Aarschotsesteenweg. Hij voert aan dat het plangebied “in totaal aantal meer dan 100 wooneenheden [zal] tellen”, zodat de verkeersdrukke nog meer zal toenemen. Van een zorgvuldige overheid mag evenwel worden verwacht dat zij rekening houdt met de bezwaren van de omwonenden, niet in het minst wanneer die bezwaren uitdrukkelijk door de Gecoro worden onderkend, en dat zij dan ook afdoende maatregelen voorziet die aan deze bezwaren tegemoetkomen.

15. De eerste verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat verzoeker “de screeningsnota poogt voor te stellen als een soort van mini-MER”. Het kan echter niet de bedoeling zijn om de screeningsnota op een zelfde wijze te beoordelen als een MER. Zonder dat enig concreet gegeven wordt bijgebracht, beweert verzoeker dat de motivering van de MER-screening gebreken zou vertonen. Verzoeker brengt geen enkel bewijs bij van de door hem voorgehouden zware verkeersproblemen in de Louis Woutersstraat. Volgens de eerste verwerende partij is “er minstens sprake van enig overdrijven bij de voorstelling van de omvang van de verkeersproblemen”. Er wordt niet aangetoond dat het huidige wegennet niet in staat is om het bijkomende verkeer op te vangen. Het loutere feit dat dit punt voorkomt in verschillende bezwaarschriften, vormt geen objectieve vaststelling.

De eerste verwerende partij voert aan dat de verkeersgeneratie wel degelijk berekend en beoordeeld wordt in de screeningsnota. Hierbij wordt tevens gewezen op de “verkeersluwe aanleg die het verblijfskarakter onderstreept”. Dit is volgens de eerste verwerende partij een belangrijk element, nu er in de binnengebieden enkel verkeerslussen worden voorzien als ontsluiting voor de bijkomende woningen, zonder dat een doorgang wordt gecreëerd die ander verkeer dan puur bestemmingsverkeer zou kunnen aantrekken. De eerste verwerende partij citeert verder enkele passages uit de toelichtingsnota, waaruit volgens haar blijkt “dat reeds wordt nagedacht over maatregelen inzake mobiliteit, waarbij ondermeer het busvervoer en het treinvervoer zouden worden gepromoot en verder uitgebouwd”.

De eerste verwerende partij doet tevens gelden dat de beslissing van de dienst Mer nooit is aangevochten en derhalve definitief is geworden. Alleszins brengt verzoeker geen enkel concreet element aan dat zou moeten doen besluiten dat de beoordeling door de dienst Mer kennelijk onredelijk was. Het advies van de politie, dienst Verkeersorganisatie en Mobiliteit, betreft een intern en niet verplicht advies en diende niet bij de beslissing houdende vaststelling van het bestreden RUP te worden gevoegd. Overigens betreft dit advies niet de verkeersgeneratie en de impact op de Louis Woutersstraat, doch enkel de interne verkeerscirculatie binnen de woonontwikkelingsgebieden.

Vervolgens werpt de eerste verwerende partij op dat “[n]a het openbaar onderzoek, doch vóór de definitieve besluitvorming over het RUP, [...] door de diensten van de stad nog een bijkomend intern mobiliteitsonderzoek gevoerd [werd] inzake de woonontwikkelingsgebieden te Wilsele”. Daarbij werd een telling uitgevoerd van het bestaande verkeer en werd deze gecombineerd met de gemaakte berekening van het te verwachten bijkomende verkeer. De studie bevestigde dat de ontwikkeling van de woonontwikkelingsgebieden weliswaar logischerwijze voor bijkomend verkeer zorgt, doch dat het aantal wagens in elke woonstraat, waaronder de Louis Woutersstraat, zowel in het gemiddeld scenario als in het *worst case* scenario onder de maximale capaciteit in functie van de leefbaarheid blijft. De eerste verwerende partij stelt voorts dat in de

screeningsnota “weliswaar niet de precieze berekening [werd] bijgevoegd van de te verwachten verkeersgeneratie, doch er blijkt wel dat de gemiddelde verkeersgeneratie reeds was onderzocht volgens de methode die in het mobiliteitsonderzoek wordt uiteengezet”. Ze merkt op dat de cijfers vermeld in de screeningsnota, waarin wordt uitgegaan van 300 wagens per twee spitsuur, overeenkomen met de mobiliteitsstudie, met name 147 wagens per spitsuur in het gemiddeld scenario.

Ten slotte doet de eerste verwerende partij nog gelden dat ze niet verplicht was om een mobiliteitseffectenstudie uit te voeren en dat de invulling van de “zone voor gemeenschapsvoorzieningen / sociaal wonen 2 (GV2)”, naast het perceel van verzoeker, nog niet vastligt, zodat dan ook niet zomaar ervan kan worden uitgegaan dat deze zone met 17 sociale woningen zal worden ingevuld, zoals verzoeker doet.

16. De tweede verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat het aspect “mobiliteit” afdoende werd behandeld, zowel bij de behandeling van de bezwaarschriften door de Gecoro alsook in de screeningsnota. Voorts voert ze aan dat in het geïntegreerd advies rekening werd gehouden met de bemerkingen van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zoals geformuleerd in het advies van 2 april 2010. In het geïntegreerd advies wordt onder meer gesteld dat het niet de bedoeling is om de verschillende woonontwikkelingsgebieden gelijktijdig te ontwikkelen.

17. In de memorie van wederantwoord stelt verzoeker nog dat de screeningsnota hoegenaamd geen grondige analyse en evaluatie omvat van de milieueffecten. De stelling van de verwerende partijen dat verzoeker geen concrete bewijzen bijbrengt ter staving van de reeds bestaande verkeersproblemen in de Louis Woutersstraat is irrelevant, nu zijn bezwaar uitdrukkelijk onderkend werd door de Gecoro. Verder merkt verzoeker op dat het mobiliteitsonderzoek waarnaar de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord verwijst, bezwaarlijk kan worden geacht te voldoen aan de verzuchtingen van de bewoners en de Gecoro. In dit opzicht doet verzoeker

gelden dat, enerzijds, het onderzoek eenzijdig en subjectief is, aangezien het door de plannende overheid zelf is uitgevoerd, en, anderzijds, dat de eerste verwerende partij zelf toegeeft dat deze studie na het openbaar onderzoek werd gehouden, zodat de bewoners niet in de gelegenheid zijn gesteld om van de resultaten van dit onderzoek kennis te nemen. Bovendien wordt noch in de screeningsnota, noch in de toelichtingsnota bij het bestreden RUP melding gemaakt van dit mobiliteitsonderzoek. Ten slotte merkt verzoeker op dat de plannende overheid, in tegenstelling tot wat zij voorhoudt, geen gevolg heeft gegeven aan het advies van de gewestelijke planologische ambtenaar en dat het bestreden plan geen nadere uitwerking bevat met betrekking tot de voorgehouden aangepaste bus- en treinverbindingen.

18. In de toelichtende memorie stelt de tussenkomende partij onder meer dat verzoeker wel aanvoert dat de screeningsnota niet afdoende zou zijn gemotiveerd, maar dat hij daaraan niet het onlosmakelijke gevolg koppelt, met name dat het bestreden RUP onterecht van de opmaak van een plan-MER werd vrijgesteld. Verzoeker hekelt daarentegen enkel dat geen rekening werd gehouden met de door hem en door de Gecoro geformuleerde bezwaren met betrekking tot de mobiliteitsproblematiek. In antwoord op het advies van de Gecoro heeft de plannende overheid verwezen naar de screeningsnota. In deze screeningsnota wordt terecht vastgesteld dat de Louis Woutersstraat als lager weggennet weinig hinder zal ondervinden bij de ontwikkeling van de woongebieden. De verkeersproblematiek situeert zich namelijk rond de Aarschotsesteenweg. Aangezien deze laatstgenoemde weg een secundaire weg is, kan de verkeersproblematiek niet geremedieerd worden binnen het voorliggende gemeentelijk RUP. Het sluipverkeer wordt immers niet veroorzaakt door verkeer dat gegenereerd wordt binnen het plangebied, noch door de ontwikkeling van het gebied overeenkomstig het bestreden RUP. Het is voor de plannende overheid onmogelijk om in het gemeentelijk RUP stedenbouwkundige voorschriften op te nemen die het sluipverkeer tegengaan, juist omdat het sluipverkeer ontstaat buiten het plangebied en niet wordt veroorzaakt door de ontwikkeling van het gebied. Voorts merkt de tussenkomende partij op dat uit de toelichtingsnota blijkt dat de ontsluiting van het noordelijke deel van het plangebied langs de

Weggevoerdenstraat verloopt, zodat de bijkomende belasting van het plangebied qua mobiliteit zeker niet enkel ten laste van de Louis Woutersstraat valt, zoals verzoeker voorhoudt.

Inzake de juistheid van de ontheffingsbeslissing merkt de tussenkommende partij op dat deze beslissing niet het voorwerp uitmaakt van huidig beroep, zodat het middel enkel en alleen daarom onontvankelijk dient te worden verklaard. Daarenboven brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de dienst Mer niet op grond van juiste feitelijke gegevens en in redelijkheid tot de conclusie is kunnen komen dat het plan niet MER-plichtig is. De bewering dat het huidige wegennet niet in staat zou zijn om de bijkomende verkeersgeneratie het hoofd te bieden is niet van dien aard om te stellen dat de conclusies in het ontheffingsbesluit onjuist zouden zijn. In zoverre verzoeker meent dat de Gecoro de plannende overheid heeft verzocht om een mobiliteitseffectenstudie uit te voeren, gaat hij uit van een verkeerde lezing van het advies. De Gecoro heeft enkel gevraagd extra aandacht te besteden aan de ontsluiting via de Louis Woutersstraat, gelet op het sluipverkeer. Zoals gesteld, kan het sluipverkeer onmogelijk geremedieerd worden in het bestreden plan zelf aangezien zij haar oorsprong vindt buiten het plangebied.

19. In de laatste memorie stelt de eerste verwerende partij nog dat het niet aan de Raad van State toekomt om haar beoordeling omtrent de waarachtigheid van de beweringen aangaande een mobiliteitsprobleem in de plaats te stellen van de beoordeling door de dienst Mer en door de plannende overheid zelf. Het feit dat er in diverse bezwaren melding wordt gemaakt van een sluipverkeerproblematiek kan geen bewijs vormen van de realiteit en de zwaarwichtigheid van deze problematiek. De eerste verwerende partij voert aan dat deze bezwaren subjectief zijn en “mekaar [deels ook] kopiëren”. Verzoeker beweert doch toont geenszins aan dat er op mobiliteitsvlak aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn en dat deze door de plannende overheid en de dienst Mer werden veronachtzaamd.

20. De tweede verwerende partij herneemt in haar laatste memorie in wezen de argumentatie zoals uiteengezet in de memorie van antwoord.

21. In de laatste memorie wijst de tussenkomende partij er nog op dat in de toelichtingsnota dieper wordt ingegaan op het multimodaal mobiliteitsbeleid van de stad. Uit het GRS van de stad Leuven blijkt dat de maximale capaciteit van de wegen stilaan wordt bereikt, reden te meer waarom meer en meer moet worden gekeken naar een multimodaal mobiliteitsbeleid waar de nadruk ligt op trein-, tram- en busverkeer en bijkomende fiets- en voetgangersverbindingen. Dit is op een weloverwogen manier gebeurd in het bestreden gemeentelijk RUP. In het bestreden RUP worden verschillende maatregelen voorgesteld die betrekking hebben op trein-, tram- en busverkeer en bijkomende fiets- en voetgangersverbindingen. Daarnaast verwijst de tussenkomende partij ook naar het intern mobiliteitsonderzoek van de stad Leuven en doet ze achtereenvolgens nog gelden dat de screening geen mini-MER is en dat het niet de bedoeling is om de verschillende woonontwikkelingsgebieden gelijktijdig te ontwikkelen.

Ontvankelijkheid van het middel

22. De tussenkomende partij werpt in haar toelichtende memorie op dat het beroep niet is ingesteld tegen de beslissing van de dienst Mer en dat het middel enkel en alleen daarom onontvankelijk dient te worden verklaard. Ook de eerste verwerende partij werpt op dat de beslissing van de dienst Mer nooit is aangevochten, en derhalve definitief is geworden.

23. De voormelde excepties gaan eraan voorbij dat verzoeker in het middel evenzeer de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, alsook van het zorgvuldigheids- en het rechtszekerheidsbeginsel in de mate dat zijn bezwaarschrift, wat het aspect mobiliteit betreft, niet afdoende werd beantwoord, zodat het middel ontvankelijk is. Bovendien kan verzoeker zich ter ondersteuning van zijn annulatieberoep tegen een eindbeslissing met goed gevolg beroepen op eventuele onregelmatigheden die zouden kleven aan een voorbereidende

handeling. Verzoeker kan zich dan ook, ter ondersteuning van zijn beroep tegen het bestreden plan, beroepen op eventuele onregelmatigheden die zouden zijn begaan bij de totstandkoming van de screeningsbeslissing.

24. De excepties worden verworpen.

Beoordeling

25. De verplichting om het ontwerp van RUP aan een openbaar onderzoek te onderwerpen en de resultaten ervan voor advies aan de Gecoro voor te leggen, brengt met zich mee dat de Gecoro in de eerste plaats, zo niet alleszins de gemeenteraad, kennis moet nemen van de tijdens het openbaar onderzoek op regelmatige wijze geformuleerde en met de ruimtelijke ordening verband houdende bezwaren en opmerkingen, en deze moet onderzoeken en beoordelen. De redenen waarom de gemaakte bezwaren en opmerkingen al dan niet worden bijgetreden, moeten blijken, zo niet uit de beslissing zelf dan minstens uit de stukken van het dossier. Deze redenen moeten afdoende zijn.

26. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van een beslissing en ervoor te zorgen dat de juridische en feitelijke aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen.

27. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek hebben zowel verzoeker als verschillende andere bezwaarindieners de plannende overheid gewezen op de problematische verkeerssituatie in de Louis Woutersstraat en werd aangedrongen om een grondige mobiliteitsstudie uit te voeren.

De Gecoro heeft deze bezwaren gegrond bevonden, en de plannende overheid gevraagd “om bijzonder aandacht te besteden aan de ontsluiting via de Louis Woutersstraat”. Ze voegt eraan toe dat “[d]eze ontsluiting [...] nu reeds problematisch [is] voornamelijk door sluipverkeer”.

De gemeenteraad van de stad Leuven gaat echter niet akkoord met deze bezwaren en verwijst dienaangaande naar “[d]e procedure van de MER-screening, waarin ook de mobiliteitseffecten aan bod komen”. Ze doet gelden dat “[u]it de screeningsnota blijkt dat de cumulatieve effecten van de verschillende woonontwikkelingsgebieden samen beperkt blijven”.

28. In het “Onderzoek tot milieueffectrapportage – Verzoek tot raadpleging” wordt onder het punt “Motivatie screening” gesteld dat “[d]e verkeersgenererende werking [...] lager [is] dan 1.000 personenauto-equivalenten per tijdsblok van 2 uur” en dat “alle plangebieden samen [...] ongeveer 300 wagens per 2 spitsuur [zullen] genereren”.

Verder wordt het aspect mobiliteit voor het deelplan Louis Woutersstraat daarin als volgt beschreven:

“4.6.7 Mens: mobiliteit

De woonontwikkeling gebeurt nabij een secundaire weg (Aarschotsesteenweg), met in de onmiddellijke omgeving een aansluiting op het hoofdwegennet. Dit maakt dat het lagere wegennet weinig hinder ondervindt, de bijkomende belasting qua mobiliteit blijft beperkt. Ook de cumulatieve effecten van de verschillende woonontwikkelingsgebieden samen, blijven beperkt.

Wilsele is een goed uitgebouwde kern met een degelijk voorzieningenapparaat (sportinfrastructuur, winkels, kleuterschool lagere school,...) langsheen de Aarschotsesteenweg. Deze voorzieningen zijn te voet of met de fiets te bereiken.

Daarom is er bij de opmaak van het inrichtingsplan gezorgd voor een goede aansluiting van de nieuwe ontwikkeling op het reeds aanwezige fietsnet. Meer nog, in het inrichtingsplan wordt de mogelijkheid gecreëerd om fiets- en voetgangersverbindingen met de ruimere omgeving tot stand te brengen. Het tracé voor langzaam verkeer dat in het inrichtingsplan voorzien wordt past zich in binnen een ruimer geheel.

Daarnaast voldoet het plangebied aan de basismobiliteit en is dus goed ontsloten met het openbaar vervoer: lijnen 307, 333, 334 en 335 rijden via de Aarschotsesteenweg. In de Weggevoerdenstraat zorgt lijn 630 voor een verbinding met zowel Wijgmaal als Leuven.

De verkeersafwikkeling zoals voorzien in het inrichtingsplan werd positief geadviseerd door de politie, dienst Verkeersorganisatie en Mobiliteit.

Er worden geen specifieke milderende maatregelen voorgesteld. Vanuit de discipline mobiliteit worden geen aanzienlijke milieueffecten verwacht.”

29. Met verzoeker dient te worden vastgesteld dat de beoordeling van het aspect mobiliteit in de screeningsnota niet onderbouwd wordt met cijfergegevens, behalve dan het uitgangspunt dat de verkeersgenererende werking lager is dan 1.000 personenauto-equivalenten per tijdsblok van 2 uur omdat alle plangebieden samen ongeveer 300 wagens per 2 spitsuur zullen genereren. Dit uitgangspunt wordt echter nergens onderbouwd of verder toegelicht. Verzoeker stelt terecht dat er in de screeningsnota geen concrete gegevens worden aangereikt waaruit blijkt dat de Louis Woutersstraat de toename van het verkeer zal kunnen ondervangen. Het advies van de politie, dienst Verkeersorganisatie en Mobiliteit, waarnaar in de screeningsnota verwezen wordt, maakt geen deel uit van het administratief dossier. Bovendien merkt de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord zelf op dat dit advies geen betrekking heeft op de verkeersgeneratie en de impact op de Louis Woutersstraat, maar enkel op de interne verkeerscirculatie binnen de woonontwikkelingsgebieden.

In de gegeven omstandigheden doen de stellingen in de screeningsnota dat “het lagere wegennet weinig hinder ondervindt” en dat “de bijkomende belasting qua mobiliteit [...] beperkt [blijft]” zich voor als loutere affirmaties. Daarbij dient tevens te worden opgemerkt dat de hierboven geciteerde uiteenzetting voor de verschillende deelplannen in de screeningsnota telkens ongewijzigd wordt hernomen onder de rubriek “Mens: mobiliteit”.

30. Ook de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft in het advies van 2 april 2010 opmerkingen geformuleerd met betrekking tot het aspect mobiliteit:

“Effect op mobiliteit

De totale ontwikkeling van de 5 woonontwikkelingen is van die aard dat, indien zij gelijktijdig zouden ontwikkeld worden, de opmaak van een MOBER (mobiliteitsstudie) zou vereist zijn. Vermoedelijk is dat niet aan de orde maar de bijkomende belasting van zowel lokale woonstraten als de secundaire III as Aarschotsesteenweg als OV-corridor en als fiets-as dient in het uiteindelijk RUP grondiger bestudeerd te worden. De nota geeft vooral aanzetten tot het verder uitbouwen van de fietsnetwerken en het OV-aanbod.

De voorgestelde ontwikkelingen nopen er niet toe om een planMER te vereisen, maar betekenen wel dat bij de verdere uitwerking van het RUP

aandacht nodig is voor de verkeersleefbaarheid van een aantal woonstraten evenals aandacht voor het functioneren van de Aarschotsesteenweg als secundaire weg type III.”

In het “geïntegreerd advies” wordt hierop als volgt gereageerd:

“➡ Het is niet de bedoeling om de verschillende woonontwikkelingsgebieden gelijktijdig te ontwikkelen. Het RUP zal de ontwikkeling van de gebieden mogelijk maken, maar de eigenlijke ontwikkeling zal afhangen van het private initiatief.

In het RUP zal de mobiliteitsfunctie van de Aarschotsesteenweg verder worden uitgewerkt, alsook de impact van de nieuwe ontwikkelingen op de omliggende woonstraten.”

Hoewel in het “geïntegreerd advies” wordt aangegeven dat de mobiliteitsfunctie van de Aarschotsesteenweg verder zal worden uitgewerkt in het RUP, alsook de impact van de nieuwe ontwikkelingen op de omliggende straten, blijkt niet dat dit ook effectief is gebeurd.

In de toelichtingsnota wordt bij de “algemene uitgangspunten” enkel het volgende gesteld:

“De duurzaamheid van een woonomgeving heeft te maken met o.m. het optimaal benutten van de specifieke condities van het terrein, met spaarzaam ruimtegebruik, met landschappelijke identiteit, met toekomstwaarde, met de capaciteit van een omgeving en van gebouwen om op lange termijn flexibel en meervoudig gebruik toe te laten, met integrale toegankelijkheid, met bouwtechnische duurzaamheid, ...

Specifiek voor de woonontwikkelingsgebieden werden volgende duurzame maatregelen genomen:

[...]

- Mobiliteit:

- o Een fijnmazig netwerk van fiets- en voetgangerspaden verbindt de nieuwe ontwikkelingen met de bestaande woonomgeving van Wilssele-Putkapel;
- o Het toevoegen van kruiwagenpaden verhoogt het comfort voor zowel de bestaande woningen als de nieuwe ontwikkeling opdat ze vlot kunnen aansluiten op de fiets- en voetgangersroutes;
- o De nieuwe weginfrastructuur wordt ingericht als woonerf waardoor in hoofdzaak de verblijfsfunctie van dit publiek domein wordt benadrukt. Dit wordt verder versterkt door het doorgaand verkeer uit de nieuwe woonontwikkeling te weren;
- o In de gebieden Woutersstraat en Pastorijweg wordt er op bepaalde plaatsen de mogelijkheid voorzien om te werken met gegroepeerde bewonersparkeerplaatsen in plaats van in pandige garages per wooneenheid zodat het autoluwe karakter kan benadrukt worden.

- o Maatregelen zullen genomen worden om het sluipverkeer te ontraden op de zijstraten van de Aarschotsesteenweg en de Weggevoerdenstraat (o.a. Louis Woutersstraat, Vuntlaan, Schotelveldstraat, Oude Aarschotsesteenweg,...)om de ontsluiting van de nieuwe en bestaande woongebieden leefbaar te houden.”

Dit kan bezwaarlijk worden aangezien als een verdere uitwerking van de impact van de nieuwe ontwikkelingen op de omliggende straten.

31. De eerste verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat “[n]a het openbaar onderzoek, doch vóór de definitieve besluitvorming over het RUP, [...] door de diensten van de stad nog een bijkomend intern mobiliteitsonderzoek gevoerd [werd] inzake de woonontwikkelingsgebieden te Wilsele”.

Dit “mobiliteitsonderzoek WO’s Wilsele” betreft een niet gedateerd document, waaruit ook niet kan worden opgemaakt door wie het werd opgesteld. Verder wordt er noch door de gemeenteraad in het definitief vaststellingsbesluit, noch door de deputatie in het goedkeuringsbesluit naar verwezen, zodat het onderzoek thans bezwaarlijk in rekening kan worden gebracht om aan te tonen dat de mobiliteit tijdens het planproces afdoende werd onderzocht.

32. Door het mobiliteitsvraagstuk onvoldoende uit te klaren op planniveau, is de overheid tekortgeschoten in de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht en heeft zij, in samenhang daarmee, de bezwaren dienaangaande op ontoereikende wijze beantwoord.

33. Het eerste onderdeel van het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

VI. Omvang van de nietigverklaring

Standpunt van de partijen

34. In de memorie van antwoord werpt de eerste verwerende partij ondergeschikt op dat het bestreden gemeentelijk RUP bestaat uit vijf duidelijk afgescheiden delen die los van elkaar liggen en ruimtelijk onafhankelijk van elkaar functioneren en dat er enkel middelen ontwikkeld worden die zich richten tegen het deelgebied 4 “Woutersstraat”. Zij meent derhalve dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van de overige deelgebieden, zodat een eventuele nietigverklaring beperkt dient te blijven tot het deelgebied “Woutersstraat”.

35. In de memorie van wederantwoord repliceert verzoeker niet op de voormelde exceptie van de eerste verwerende partij.

Beoordeling

36. Verzoeker vraagt in het verzoekschrift de nietigverklaring van het volledig gemeentelijk RUP “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele”, dat uit 5 deelgebieden bestaat. Ter ondersteuning van zijn belang bij de vordering verwijst hij naar de hinder en overlast die hij meent te zullen ondervinden naar aanleiding van de creatie van bijkomende woningen in het deelgebied 4 “Woutersstraat”, waar zijn woning gelegen is.

37. Het gegrond bevonden middelonderdeel heeft betrekking op de verkeersafwikkeling in de Louis Woutersstraat. Deze straat vormt de fysieke grens tussen deelgebied 4 “Woutersstraat” en het aangrenzende deelgebied 5 “Brugveldstraat”, waar tevens nieuwe woonmogelijkheden worden gecreëerd. De in het eerste onderdeel van het tweede middel vastgestelde verkeersproblematiek treft dan ook beide deelplannen. Derhalve bestaat er grond toe om het deelgebied 4 en 5 nietig te verklaren.

38. Het blijkt voorts niet dat er enige planologische samenhang zou zijn tussen de deelgebieden 4 en 5 enerzijds, en de overige deelgebieden, anderzijds. De partiële vernietiging beperkt tot de deelgebieden 4 en 5 doet dan ook geen afbreuk aan de algemene economie van het bestreden gemeentelijk RUP.

39. De nietigverklaring wordt beperkt tot de deelgebieden 4 “Woutersstraat” en 5 “Brugveldstraat” van het bestreden gemeentelijk RUP.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt :

- het besluit van de gemeenteraad van de stad Leuven van 23 april 2012 houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele”, en
 - het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 28 juni 2012 houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Woonontwikkelingsgebieden fase 1 – Wilsele” van de stad Leuven,
- inzoverre ze de deelgebieden 4 “Woutersstraat” en 5 “Brugveldstraat” betreffen.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede gedeeltelijk vernietigde besluit.

3. De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro, ieder voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien mei 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust